

Összejöveteleink és gyülekezeti programjaink

Minden **Vasárnap délelőtt 9,45 órakor** Istentisztelet.

Minden **Csütörtökön este 17,30 órakor** Bibliaóra.

Az Istentisztelet ideje alatt külön foglalkozás a
gyermekkel!

Testvéreink, akikért
folyamatosan imádkozunk:
Makovei Jánosné, Flórika
Weisz Lászlóné, Marika
Tripon Mihályné, Marika
Pap Jánosné, Mancika
(Sarkad)
Nyári István testvér és
kedves felesége Ilonka
(Kiszombor)

A feltámadás örömeivel
és örökéletet jelentő
reménységével,
ÁLDOTT
HÚSVÉTI ÜNNEPEKET
KIVÁNUNK
MINDENKINEK!

Jézus vagy Barabás?

Lukács 23, 17-23.

„Kell vala pedig elbocsátania nékik
ünnepenként egy foglyot. De felki-
álta az egész sokaság, mondván:
Vidd el ezt, és bocsásd el nekünk
Barabbást! Ki a városban lett vala-
mi lázadásért és gyilkosságért vet-
tetett a tömlöcbe. Pilátus azért is-
mét felszólala, el akarván bocsátani
Jézust; De azok ellene kiáltának,
mondván: Feszítsd meg! Feszítsd
meg őt! Ő pedig harmadszor is
monda nékik: Mert mi gonoszt tett
ez? Semmi halálra való bünt nem
találtam ő benne; megfenyítvén
azért őt, elbocsátom! Azok pedig
nagy fennszóval sürgeték, kérvén,
hogy megfeszíttessék; és az ő sza-
vuk és a főpapoké erőt vesz vala.”

Kilenc dolog, amiért rendszeresen imádkozzunk!

1. A Közösség vezetőiért, és az Országos Presbitérium minden tagjáért.
2. A Gyülekezetünk lelkipásztoraért, **Fábián Tamás** testvérért és családjáért.
3. A gyülekezetünk vezetőségéért és szolgálattévőiért .
4. A gyülekezetünkhöz tartozó családokért, fiataljainkért és gyermekeinkért.
5. A Torontói (Kanada) „Első Szeretet” Magyar Pünkösdi Gyülekezet lelkipásztora-
ért, **Németi Zsoltért**, kedves feleségéért **Izabellért** és a kis **Sámuelért**.
6. A Soltvadkerti Pünkösdi gyülekezetért, hogy a kialakult új helyzetben, **Pazdernyik**
Pál ügyvivő lelkipásztor testvérünk szolgálatával megerősödjön.
7. A börtönmisszióért, **Hajnal László** testvérért és minden segítőjéért.
8. Gyülekezetünk dicsőítő szolgálatának várva-várt mielőbbi helyreállításáért.
9. **Gulyás István** testvérünk teljes felépüléséért.

„...föletől aljáig ketté hasada.”

„És tedd a függönyt a horgok alá, és vidd oda a függöny mögé a bizony-
ság ládáját és az a függöny válassza el néktek a szent helyet
a szentek szentjétől.” (2 Mózes 26, 33.)

„És a templom kárpitja föletől aljáig ketté hasada.” (Márk 15, 38.)

Megtörtént az elképzelhetetlen.

Évezredekkel korábban Isten parancsára elkészült az a kárpit, amely a Szent Sátorban elválasztotta az Ő jelenlétének helyét, minden más helytől, ahol valaki is megjelenhetett. Az elválasztott területre, a Szentek Szentjébe, Isten közvetlen jelenlétébe a főpap is — kellően megszentelt állapotban — egy évben egyszer mehetett be. Rajta kívül senki más. Ily' módon Izráel népének csak „közvetített” kapcsolata lehetett Istenével. Ezen évezredek át Isten nem változtatott senki kedvéért. Az áthatolhatatlan kárpit a távolságtartás eszköze volt az Úr részéről, de „Mikor ...eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az Ő Fiát,” (Galácia 4, 4.), hogy ez a helyzet megváltozzon.

Az Úr Jézus magára vállalta ezt a küldetést, amelynek az volt a célja, hogy mint emberré lett Isten Fia, mint büntelen, tiszta ember olyan engesztelő áldozatot mutasson be, amelytől még a templomi kárpit is „föletől aljáig kettéhasad”.

Ez történt meg akkor, amikor Jézus a golgotai kereszten függve ég és föld között, az Atya kezébe tette le lelkét.

Ezzel megszűnt az isteni távolságtartás! Örökérvényűen valósággá vált az, amiről Isten Izráel népének is beszélt: „...hordoztalak titeket sas szárnyakon, és magamhoz bocsátottalak titeket” (2 Mózes 19, 4.). A kárpit kettéhasadása óta Jézus Krisztus által a bűnös ember megközelítheti; sőt közvetlenül be is mehet Isten jelenlétébe, ha bűneit megbánva, elhagyva, megtisztulva, kész megtenni ezt az utat.

Nagy kérdés ma, hogy mennyire értékeljük és becsüljük ezt az áldozatot? Igazán azzal tudjuk ezt kifejezni és megmutatni, hogy a mindennapokban hogyan teljesítjük az Úr Jézus Krisztustól kapott megbízatásunkat. Feltámadása után ezt mondta az övéinek: „Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és imé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Máté 28, 19-20). Ez a megbízatás és a hozzátartozó ígéret legyen minden nap legnagyobb örömmünk forrása! Örvendezzünk és adjunk hálát teljes szívünkéből azért, hogy szabad az út Istenünkhöz, Mennyei Atyánkhoz.